skautský svět

magazín pro skauty a jejich příznivce

duben–květen 2010

téma prázdninová putování

FOTO: MAREK BÁRTA

FOTO: MAREK BÁRTA

FOTO: MAREK BÁRTA

Řemřich

S příchodem jara se rozeběhla řada vzdělávacích kurzů. Ve Sloupu jsme s fotoaparátem navštívili první víkend čekatelského kurzu Řemřich, který organizuje pražské středisko Blaník. Zázemí mu poskytl Herberk Ferdinanda Dobrotivého patřící Asociaci TOM. V sobotu večer se tradičně konala debata s bratrem Jiřím Lukšíčkem - Rysem o komunistických koncentrácích na Jáchymovsku, kam se dostal za údajnou protistátní činnost.

FOTO: ONDŘEJ TESAŘ - BÓŽA

FOTO: MAREK VACHULE

FOTO: MAREK BÁRTA

úvodník

ZE ZÁPISNÍKU ŠÉFREDAKTORA

Putování

Tématem dubnového vydání Skautského světa je putování. Prázdniny se blíží nezadržitelným tempem, příprava na tábory je v plném proudu, a tak jsme si řekli, že by nebylo od věci nabídnout vám pár tipů a námětů pro inspiraci, jak aktivně strávit dovolenou. Vím, někdo jistě může namítnout, že pro skautského činovníka není krásnější dovolené než na táboře jeho oddílu. K tomu je ovšem nutno dodat, že manželky či životní partnerky skautských činovníků na tuto problematiku mají zpravidla poněkud odlišný názor.

Na putování se lze dívat z různých úhlů pohledu. Co třeba putování životem? V rozhovoru nám poodhalí to své vlastní spisovatel, ilustrátor a poutník Jan Čáka. Putování mívá i svůj cíl. S jedním takovým velkým cílem – vybudováním skautského centra Lilie – nás seznámí Helenka Černá z Litomyšle.

Koncem května nás bude čekat ještě jedno putování, kterému jsme se obšírněji věnovali v září – putování do volebních místností. Ne každý se ho bude chtít zúčastnit. Na druhou stranu nám ale skýtá možnost především změnit přístup některých politiků k otázce zadlužování této země. Jen za těch pár minut, co píši tento úvodník, narostl veřejný dluh České republiky o 10 562 321 Kč (každou sekundu naroste v průměru o 4 756 Kč). Volme tedy ty strany, které si nekupují voliče za peníze ze státního rozpočtu, ale chtějí naše zadlužení snížit. Před časem jistý levicový politik pravil, že politika není pro skauty. Nevím, měl-li na mysli to , že skauti mají být pravdomluvní, zdvořilí, prospěšní druhým nebo hospodární. Jsem přesvědčen, že se mýlil. Vstoupit do politiky může každý z nás už jenom tím, že půjde volit.

Marek Bárta

obsah

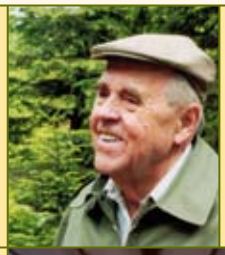
představujeme – Marko Čermák **7**
zprávy **8**
úhel pohledu **10**

reportáž
Jak se kuře otřepalo **4**

jeden den – Perný pátek v Litomyšli **11**

rozhovor
s Janem Čákou **12**

na vandru
Scout week in Taizé **20**

téma – Letní putování **16**
po stopách historie – Jáchymovské peklo **22**
tržiště – Agricola, Výstavy **23**
styl – Ostrov, Cesty krajinou života **25**
skautská pomoc **27**

styl
Pošli to dál **22**

Jak se kuře otřepalo

sbírka Pomozte dětem 2010

Je konec března. Přiblížilo se jaro, stromy rozkvétají, lidé odhazují zimní kabáty a vyrážejí do ulic… Ale co to? Co to tam poskakuje? Je to velké, žluté, opeřené, okřídlené, s velkýma očima a zobákem. A záchranný kruh kolem těla? Nějaké jarní mámení? Ba ne, to je přece naše kuře v ulicích!

ZASTAVENÍ PRVNÍ

Pokud vás na skautském webu zaujme záložka Velikonoční skautské kuřátko, je třeba rychle jednat! Zajistěte ve středisku podporu a sežeňte co nejvíce dobrovolníků, kteří se sbírky nadace Pomozte dětem! zúčastní. Nezapomeňte si dohodnout termín uspořádání sbírky a získat jednoho ochotného člena střediska, který s vámi bude zplnomocněnou osobou.

U nás Turnově probíhá sbírka již po několikáté, v posledních letech ji zajišťují především dva dívčí oddíly (od světlušek až po roverky), a to tradičně týden před Velikonocemi. Letos tedy celou akce směřujeme na sobotu 27. března.

ZASTAVENÍ DRUHÉ

Stihli jste uzávěrku přihlášek. Sláva. Někdy si přece jenom to rozhoupání se k činu vyžádá odvahu a odhodlání. Přemýšlíte, jak sbírku zviditelnit? Místní periodika by vám mohla nabídnout prostor. A co zkusit zjistit, kde by vám půjčili velkého plyšového kuřecího kamaráda, který by mohl být dobrým parťákem po celý průběh sbírky? Napište do Nadace rozvoje občanské společnosti. Tam totiž bdí nejenom nad tím, kam vybrané prostředky dále poputují, ale také hlídají i klidný spánek všech kuřecích kamarádů…

Píšu paní Šváchové do NROSu (zkratka výše zmiňované Nadace). Dobrá zpráva. Plyšové kuře s kruhem máme zamluvené. Po několika mailech dochází i k domluvě, od koho si žlutou nadílku převezmeme a komu ji zase předáme. Snad to všechno klapne.

ZASTAVENÍ TŘETÍ

Zdá se, že tři neděle před samotnou sbírkou máte všechno zajištěné. Ale pozor. Nekončíme, ale začínáme! Rádkyně a rádcové, přichází váš čas, vaše chvíle projevit dosud klimbající výtvarné vlohy. Je třeba společně s dětmi z družiny vyrobit kuřátka, kuřata, prostě opeřence, kteří budou rozdáváni v den sbírky dárcům. Fantazii se meze nekladou. A klovat a kdákat nemusí. Zároveň namotivujte děti a vysvětlete jim, proč kuřátka vyrábějí.

Každá družina vyrábí podle svého. Nejmenší Želvičky přilepí papírová kuřátka na špejli pro zapíchnutí do květináče. Nejmenší z nich, Kája – Karolína Janatková, má z výrobků velkou radost: „Vyrábíme kuřátka a půjdeme je prodávat lidem, abychom pomohli dětem.“ Starší Ještěrky schovají kousky vaty s očičky a zobáčky do vajíček. „Kuřátka ve vajíčku se líbila nejvíce,“ upřesňuje Kája. Nejstarší Myšky motají žluté bambule, na které přilepí očka a zobáčky. „Při výrobě kuřat jsme se naučily něco nového. Kuřecí bambule jsem nikdy předtím nevyráběla,“ přiznala Růža – Kateřina Růžičková.

ZASTAVENÍ ČTVRTÉ

Sbírka vypukne za deset dní. Všechny potřebné dokumenty přišly poštou a mailem. Teď jenom dojít na městský úřad se smlouvou, prohlášeními, připravit kasičky, nechat je zapečetit, domluvit termín rozpečetění… ale není to tak složité, jak se zprvu zdá.

Vše probíhá hladce. Na Městském úřadě v Turnově už o nás vědí, není problém se domluvit. Předáme potřebná lejstra, na úřadě si je založí do

VELIKONOČNÍ SKAUTSKÉ KUŘÁTKO 2010

Charitativní sbírka pro nejmladší skauty (vlčata a světlušky) probíhá každoročně ve dvou týdnech vrcholících Velikonočním pondělím. Děti v oddílech vyrábějí velikonoční kuřátka ze skořápek a vaty a další drobné rukodělky, které následně nabízejí veřejnosti za příspěvek do sbírkové kasičky. Vybrané peníze putují nadačnímu fondu Pomozte dětem na podporu znevýhodněným a ohroženým dětem. Celkově skauti za uplynulých osm ročníků vybrali přes 3 300 000 korun. Letos se sbírky účastní 46 skautských oddílů, smeček a rojů.

„Počasí ovlivnilo náladu lidí, některým se moc nechtělo, ale i přesto se našli lidé, kteří hned přispěli.“

složky. Den před sbírkou zapečetí pokladničky.

ZASTAVENÍ PÁTÉ

A je to tu! Den K neboli Kuře. Nažehlete kroje nebo skautská trička. Ráno nebo odpoledne – dle vašeho rozhodnutí a společné domluvy – vezměte kasičky, kuřátka, za ruku chyťte kuřecího plyšového parťáka a hurá do ulic. Motivujte sebe i dárce.

Vysvětlete (kam lidé přispívají?), mluvte (kuřátka vyráběly děti ze skautského oddílu), popisujte (peníze na podporu státních neziskových organizací), ukazujte (máme smlouvu o partnerství...), děkujte (i malá částka může pomoci), usmívejte se (i na ty, kteří nepřispějí) a šiřte dobrou náladu (vždy a všude).

Po rozsáhlých zkušenostech volíme takovou strategii, aby se u sbírky vystřídaly všechny družinky. A jelikož jich má oddíl dostatek, není problém vytvořit party, které se budou po hodině střídat. Dobře jsme udělaly. Od rána prší a i plyšový kuřecí kámoš si musí křídlem, kterým zrovna nemává na projíždějící auta, držet deštník. To je trochu zrada počasí.

My se však nedáme.

Lidé přicházejí, někdo přispěje, někdo kolem nás jenom bez sebemenší reakce projde. Manželská dvojice s miminkem, ti by mohli přispět. Maminka houpe dítě v kočárku, oslovujeme tatínka. Jeho odpověď je podivuhodná: „Nemám čas, spí mi tady dítě.“ No nic, podle pravidel slušného kuřecího chování poděkujeme za čas a míříme jinam.

Babička vracející se z nákupu přichází sama: „Kam mám tu dvacetikorunu hodit?“ Prostrčí ji malým otvorem v pokladničce. Pečlivě vybírá kuřátko. Potom zvedne hlavu a ptá se: „Vidí vůbec?“ Myslí tím našeho kuřecího parťáka, kterému stékají kapky po peří. „Vidí, tam mezi očima,“ vysvětlujeme.

Partička mladých přechází silnici. „Jé, kuře!“ „Tý jo, to jsem viděl v televizi.“ „Mělo ten kruh kolem sebe, co?“ „Můžem?“ Obejmou kuře a společná fotografie je na světě. Potom ještě vhodit nějakou částku do kasičky, vybrat do květináče kuřátko a rychle na vlak, ten nepočká.

Blíží se jedenáctá hodina a lidé mizí z ulic, asi chystají sobotní oběd. Oslovujeme další dárce. Jeden hodí dokonce i stokorunu, moc děkujeme.

„Co lidi neudělaj proti zimě?“ Cože? Nejprve nechápeme. Pán, který kolem prochází, si prohlíží maskota a kroutí hlavou. A vhazuje drobné. Kuřeti vlhnou i křídla, ale zima mu není...

No, každopádně zážitků máme za ty čtyři hodinky spoustu.

Prvačka Kája se sbírky účastnila poprvé: „Lidi nám penízky dávali. Bylo

jich víc než těch, kteří nedali nic. A někteří si dokonce koupili kuřátek víc.“

Čtrnáctiletá Skippy – Dominika Hůbnerová, která již zažila několik velikonočních sbírek, tušila, že počasí tu hrálo svou roli: „Počasí ovlivnilo náladu lidí, některým se moc nechtělo, ale i přesto se našli lidé, kteří hned přispěli. Naše vyráběná kuřátka se moc líbila, až tak, že se jeden pán ptal, jestli jsou k jídlu…“

A Růžu potěšili všichni, kteří „chodili sami a přispívali bez našeho oslovení“. Ale zamračí se, když si vzpomene

FOTO: ARCHIV ODDÍLU MUSTANGOVÉ Z MLADÉ BOLESLAVI

Na sbírku se dlouho předem připravovali ve svých klubovnách i skauti a skautky z Lokte (nahoře). Jako již v minulých letech i letos ukazovali všem návštěvníkům Velikonočních trhů statku Bernard v Královském Poříčí, jak se pletou pomlázky. Někteří návštěvníci, děti i dospělí, si tak mohli vyzkoušet uplést svou vlastní pomlázku, kterou si poté odnesli domů. Podle odhadu ale na Velikonočních trzích vybrali skauti a skautky ze střediska Jitřenka méně peněz než v minulých letech. Jedním z důvodů bude asi také nepříznivé počasí. Účinkování skautů a skautek se návštěvníkům trhů líbilo, a proto se i oni těší na další podobnou akci.

na ty, kteří „se nám obloukem vyhnuli nebo se schovali za deštník a neřekli ani slovo“.

A co Kuře aneb Žirafa čili Lenka Vélová? To jenom dodává: „Déšť byl nemilý, hned se vsakoval do křídel. Ale alespoň jsem neměla vypálený otvor na oči od sluníčka jako minulý rok.“

Kolem poledního končíme. Asi z 200 vyrobených kuřátek nám jich ještě pár zbylo, pokladničky jsou těžké, my umluvené. Jsme zvědavy, jak v konkurenci s deštníky obstály další dvě party, které strávily dopoledne na jiném konci města.

EPILOG

A otřepání (rozpečetění kasiček na úřadě)?

To už je potom jedna velká radost! Do čtyř kasiček, do kterých jsme na třech místech v Turnově vybíraly během sobotního deštivého dopoledne dobrovolné částky, nakonec dárci přisypali 10 100 Kč. „To je vysoká částka, málokterá sbírka na Turnovsku dosáhne částky nad deset tisíc,“ pozna-

NEOZNAČENÉ FOTGRAFIE: ZIRRAFFFA

menává paní Cilerová z Městského úřadu v Turnově.

„Sbírka byla podařená,“ dodává Skippy. „Určitě bych do toho zase šla,“ těší se na další ročník Růža.

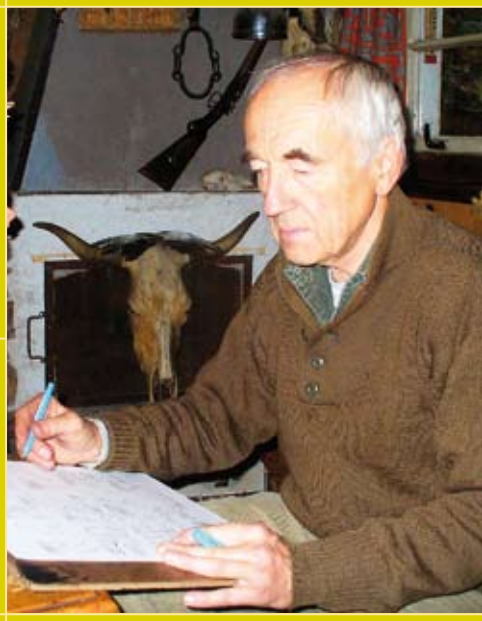
A když ze sebe i naše spolehlivé kuře bez nemoci a nachlazení otřepalo poslední kapky deště, víme, že se příště zase přidáme…

A vy?

Jana Pekařová
Středisko Štika Turnov
www.scouting.turnov.org
3. dívčí oddíl Turnov – Chobotnice – www.chobotnice.blog.cz

Jeho nezaměnitelný kreslířský rukopis učaroval mladým čtenářům poprvé na stránkách časopisu Skaut-Junák v roce 1969. Tehdy se jako vítěz konkursu na nového kreslíře Rychlých šípů představil prvním příběhem, který se zrodil v autorském tandemu s „otcem" slavného chlapeckého komiksu. Byl podepsán společnou signaturou: Píše Foglar – kreslí Čermák.

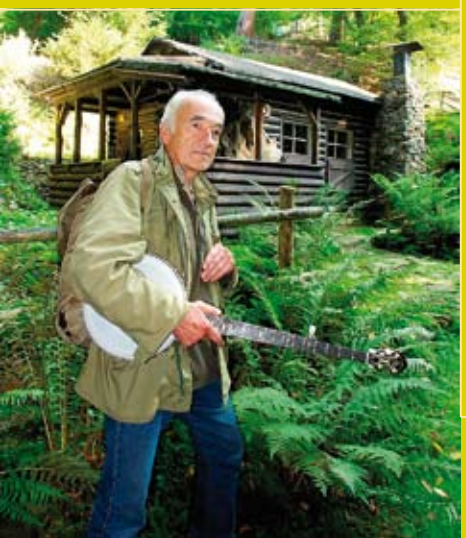
Marko Čermák

70 mil romantickou stezkou

KŘIŽOVATKY OSUDU

„Přihlášení se do konkursu na pokračovatele původního kreslíře Rychlých šípů Jana Fischera, který zemřel v roce 1960, bylo mojí osudovou křižovatkou. Podobnou, jako když jsem se nedlouho předtím potkal na trampském vandru v Brdech s Honzou Vyčítalem a Pepíkem Šimkem a založili jsme hudební skupinu Greenhorns," vzpomíná na dobu před více než čtyřiceti lety Marko Čermák, jedna z významných osobností české výtvarné i hudební scény.

Spolupráce mladého výtvarníka s Jaroslavem Foglarem netrvala dlouho, byla však nadmíru plodná. Společně vytvořili více než 100 nových pokračování Rychlých šípů. Kreslíř navíc převedl do komiksové podoby tři autorovy romány Záhada hlavolamu, Stínadla se bouří a Chata v Jezerní kotlině. „V období necelých dvou let jsem měsíčně kreslil až 24 celostránkových příběhů! Bylo to náročné o to víc, že zároveň jsem působil jako banjista nejen se skupinou Greenhorns, ale i s vlastní kapelou White Stars. Navíc podle Foglarova přání jsem se musel přizpůsobit stylu Jana Fischera, aby se kresby podobaly co nejvíce původním postavičkám i obličejům. Musím přiznat, že se mi to nedělalo nejlíp."

Když normalizační ostří přetnulo nit tohoto hektického, ale zároveň báječného tvůrčího období obou umělců, trvalo dlouhá dvě desetiletí, než se tandem Foglar-Čermák opět sešel. Vzhledem ke spisovatelově věku i dalším okolnostem však už k vytvoření dalších příběhů seriálu nedošlo. Marko Čermák se však stal „dvorním ilustrátorem" edice Foglarova souborného díla v nakladatelství Olympia. Zároveň byl i aktivním kreslířem Skauta-Junáka, pro něhož zejména v 90. letech vytvořil stovky kreseb. Jeho obrázek ozdobil v roce 1990 i titulní stranu obnoveného časopisu a pak ještě řady dalších vydání.

S BANJEM A TORNOU

Kromě výtvarné a hudební činnosti patří k Markově profilu neodmyslitelně i romantický vztah k přírodě, táboření a trampingu. Prakticky celý rok pobývá mimo Prahu – od jara do podzimu v trampském srubu na úpatí Brd a v zimě na lyžích v Krušných horách. V létě pravidelně splouvá na stařičké indiánské kánoi Berounku. Mezitím s tornou na zádech – a neodmyslitelným banjem v ruce – stále vyráží na vandry po celé republice i do zahraničí.

V úchvatném „kalupu" urazil Marko Čermák v polovině února na své romantické životní stezce již k sedmdesáté míli. Při příležitosti významného jubilea (nar. 14. 2. 1940) byla v Muzeu Karlova mostu v Praze připravena i reprezentační výstava Marko Čermák: Poslední romantik, kterou provází i vydání stejnojmenné autobiografie, písničkového dvojalba i dalších suvenýrů. Výstava přibližuje všechny umělecké aktivity i přehršle zájmů jubilanta, včetně jeho sepjetí se skautingem. Pro členy Junáka se může stát důvodem k návštěvě muzea i vyhlídková plavba po Vltavě, kterou skauti obdrží jako „bonus" k zakoupené vstupence. Výstavu lze navštívit do 6. července. Více informací: *www.muzeumkarlovamostu.cz* a *www.bohousek.cz*.

Slavomil Janov
foto Michal Spišák
a Marko Čermák ml.

poukázka na bonus ke vstupence

FOTO: JAROSLAV PULKRÁBEK - RAN

Starosti náčelníků

V mailech se nedávno objevil dubnový balíček informací a v něm i směrnice ke sněmům na roky 2010 a 2011. Asi zásadní impuls, který by měl naplno rozpoutat diskusi o tom, jak v Junáku dále, které problémy je třeba řešit, či zjistit, jaké máme ambice a možnosti. Rámec předsněmové diskuse je hotový: na rozdíl od předchozích sněmů není jediné nosné téma, ale připravuje se řada menších, které naše hnutí zaměstnávají. Část zpracovávají ústřední orgány a budete o nich informováni na webu a v dalších číslech časopisů. Dále se budou přidávat ta, která nadefinují sněmy okresů či krajů (také se budou postupně objevovat na webu). Šance pro všechny podívat se na velkou část bolístek Junáka. Na druhou stranu hlavním úkolem sněmu je zvolit nové náčelnictvo. A to se, po zkušenostech z předchozích let, může stát úkolem mnohem složitějším, než vést užitečnou a kultivovanou diskusi. Nečiní tolik potíže předkládat úkoly, začínáme však mít problémy s hledáním těch, kteří za ně přijmou odpovědnost. I na to je třeba myslet na střediskových, okresních i krajských sněmech. Do poloviny prosince by mělo být ukončeno střediskové sněmování, za další měsíc okresní a týden před Dnem zamyšlení končí termín pro krajské sněmy. Času je tedy méně, než se může zdát. Pokuste se zodpovědně porozhlédnout kolem sebe a zamyslet se nejenom nad otázkou co, ale i kdo.

Káča a Wabi

ZPRÁVY z domova

› V březnu proběhl festival dokumentárních a lidskoprávních filmů **Jeden svět**, v jehož rámci byly připraveny i projekce pro skauty. Podívali se tak třeba na filmy jako Tučňák v tísni, Můj brácha Dona nebo Syawal – kluk ze Sumatry.

› **Junák končí spolupráci** se společností SKAUT-GINKGO, s. r. o., vzhledem k déletrvající nevyhovující spolupráci, komunikaci a neposkytování dojednaných služeb zákazníkům. Autorizované prodejny, kde můžete nadále kupovat skautské vybavení, najdete na webu *http://krizovatka.skaut.cz/sluzby/skautske-prodejny*.

› **Historicky první krajské setkání** pro vůdce skautských oddílů a středisek z celého Libereckého kraje se uskutečnilo na konci března. Třídenní akce byla od začátku až do konce naplněna zajímavým a praktickým programem. Nechybělo například povídání o Envikeškách nebo Novém skautském programu.

› 10. března uplynulo 51 let od krvavého potlačení Tibetského povstání armádou Čínské lidové republiky a odchodu tibetského duchovního a politického vůdce dalajlamy do indického exilu. **Plzeňští skauti vyvěsili tibetskou vlajku** a připojili se tak k akci Vlajka pro Tibet, která je protestem proti kulturní genocidě v Tibetu a zároveň upozorněním na potřebu většího důrazu na lidská práva po celém světě. Skauting existuje na celém světě, s výjimkou několika zemí – těch, které jsou totalitní. „Skauting stojí na hodnotách svobody a demokracie, k nimž vychovává mladé lidi. Skauti byli ve své historii pronásledováni nacisty i komunisty, a proto nám i dnes záleží na tom, jestli jsou lidská práva někde ve světě pošlapávána. Nevšímáme si jen toho, co se děje přímo kolem nás, ale jako členy hnutí s desítkami milionů členů po celém světě nás znepokojuje bezpráví páchané kdekoli. Člověk nemůže být lhostejný," přibližuje důvod, proč se skauti zapojují do protestní akce na podporu Tibetu, Petr Vaněk, šéf plzeňských skautů. „Junák je organizací výchovnou a nestranickou, skauti ovšem stojí jednoznačně na straně demokracie. **Nesmíme zapomínat na zlo v naší historii** a ani přivírat oči nad bezprávím, které se děje dnes, třeba právě v Tibetu," uzavírá.

› Od 10. do 30. dubna můžete navštívit výstavu **„Co o nás nevíte"** ve Voticích, kterou připravují místní skauti. Čekají na vás nejen fotografie a historické materiály, dokumenty a kroniky, ale i živé besedy a semináře o skautingu.

› **Plzeňské ulice** se 13. března staly místem plným skrytých informací a tajných hlídek. Sedmdesát skautů a skautek si totiž ve velké hře při-

FOTO: MILAN KROC

pomnělo období konce druhé světové války. Závod měl prověřit nejen schopnost týmů vyhledávat a předávat informace, ale také jejich rychlost a komunikační schopnosti.

› **Den otevřených dveří** po rekonstrukci uspořádali skauti ve vile Tortuga v Nymburce. S úpravami pomáhal také vězeň z jiřické věznice Jan Zámek. „Moc nám pomohl, spolupráce s jiřickou věznicí byla vynikající," pochvaluje si koordinátorka projektu Martina Kučerová. Na projekt získali skauti dotaci od ministerstva školství ve výši 70 tisíc korun, další 43 tisíce dali skauti ze svého. „Na podporu kulturních aktivit jsme získali i 65 tisíc korun od ministerstva kultury a Středočeského kraje," doplnila Kučerová.

› ***Devátý ročník přehlídky amatérských divadelních souborů s názvem Hudifest se uskutečnil v Modré. Představilo se tam devět skautských divadel z Uherskohradišťska, která se prezentovala krátkými představeními. „Na vystoupení skautů bylo sympatické, že se nesnažili za každou cenu přivést obecenstvo ke smíchu. Kluci a holky stavěli na suverenitě nápadu a lehkosti, s jakou každou ze scének hráli. Prostě byli bezprostřední a upřímní," zhodnotil akci Miroslav Kovářík, šéf pořádajícího skautského střediska.***

› **Skauti z Vyškova** uspořádali kovbojské závody. Museli zkrotit divokého mustanga, narýžovat zlato, nebo zvládnout jízdu na koni. Účastníci se ale také mohli naučit několik jednoduchých country tanců.

› Objekt bývalých **sirných lázní** v Dobré Vodě u Kožichovic převzali do užívání v roce 2004 skauti. Třebíčští skauti se úkolu opravy ujali s opravdovým nasazením a po měsících brigádnických hodin se jim podařilo lázně opravit. Objekt nyní slouží dětem nejen z řad skautů, ale i mladým lidem široké veřejnosti.

› **Dva herní dny** pro děti a dospělé pořádala Městská knihovna Loket se zdejšími skauty. Kdo přišel, toho čekala spousta nových deskových her, ve kterých si mohl zahrát třeba na námořníky nebo lupiče.

› **O víkendu 19. až 21. února** se do Brna z celé republiky sjelo 110 vedoucích skautských středisek, kteří ho společně strávili výměnou zkušeností, účastí na seminářích nebo odpočinkových programech, které pro ně připravilo 24 lektorů a odborníků. Cílem akcí, která tentokrát nesla název HelpDesk, je, aby vedoucí stále dostávali nové podněty k vytváření prostředí pro kvalitní vedení dospělých i dětí.

Neoznačené fotografie převzaty z webových stránek pořadatelů.

› V galerii Portyč si písečané během minulého měsíce mohli prohlédnout výstavu **Skaut není out**. Výstava je součástí letošních oslav dvojnásobně kulatého výročí – 90 let od vzniku písecského skautingu a 20 let od obnovení jeho činnosti.

› **Ulice Vsetína** se na pár hodin změnily v žižkovská Stínadla. Bojovou městskou hru Hon na Široka uspořádali skauti z oddílu Lvíčata. Pětičlenné týmy složené nejen ze vsetínských skautů měly za úkol dopadnout Širokka a získat od něj pověstného ježka v kleci.

FOTO: SLAVOMIL JANOV

Když se před časem změnil název kmene oldskautů na kmen dospělých, bylo to přijato s pochopením. To ovšem neznamená, že by ze skautského slovníku vymizelo slovo oldskaut.

Občas se však zejména z řad roverů a rangers, kteří na vrcholu věkové hranice R&R přemýšlejí kudy dál, ozývá, že „oldskauty" rozhodně být nechtějí, ale přechod do kmene dospělých jim nevadí. V této souvislosti je dobré si uvědomit, že slovo oldskaut nebylo nikdy pojímáno výlučně jako skautský doyen či senior v letech (schválně vynechávám mnohem expresivnější označení této kategorie „dříve narozených"). Už při zrodu oldskautingu na sklonku druhé dekády minulého století – i když tehdy šlo spíše o dobový termín pro dnešní rovering – byl výraz „old" odvozován z dobrodružné literatury a následně filmových příběhů popisujících dobu osidlování amerického Západu. Tuto paralelu znovu podtrhla v 60. letech popularita knižních a filmových mayovek. Kdo by ostatně z knížek nebo stříbrného plátna neznal zálesácké legendy jako Old Shatterhand, Old Firehand, Old Surehand...

Čas sice trhnul oponou, přesto ani dnes není důvod, aby přívlastku „old" ve spojení se slovem skaut nemělo být přisuzováno více jeho romantické synonymum, než doslovný překladový význam. Navíc ke všem, kteří po skautské stezce kráčejí vytrvale mnoho let pod heslem *Jednou skautem – provždy skautem*, lze přidat rovnítko ve významu zralý, moudrý, cílevědomý. Být nazýván oldskautem není proto nic, za co by se měl kdokoliv stydět!

Tomáš Náhlý, 32 let
48. klub OS Praha

FOTO: ARCHIV WOSM

› Jeden z nepálských vrcholů byl v roce 2006 pojmenován po zakladateli skautingu, k výročí jednak století světového skautingu a jednak k padesátiletému výročí vzniku skautingu v asijsko-pacifickém regionu. Poprvé Baden-Powell Scout Peak (5 890m) zdolala skupina jedenatřiceti skautů z různých zemí k oslavě výročí skautského století v létě 2007. Nepálští skauti se nyní rozhodli uspořádat první výroční výstup na Baden-Powellův vrchol a opakovat jej i v příštích letech. Expedice se bude konat mezi 5. a 17. zářím 2010.

ZPRÁVY ZE SVĚTA

› **Zemětřesení na Haiti**
Belgické a francouzské skautky se rozhodly pomoci haitským skautům, jejichž domovy byly postiženy zemětřesením. Na dvě stě oddílů se pustilo do výroby náramků, které pod heslem „Solidarité Haiti" prodávaly veřejnosti. Veškerý výdělek byl určen haitským skautům na podporu jejich vlastní pomoci v zemi.

› **22. 2. a o přilehlých víkendech** slavily skautky a na mnoha místech i skauti světový Den zamyšlení. Téma letošního ročníku znělo „Společně můžeme ukončit extrémní chudobu a hlad". U příležitosti oslav se konaly oddílové, ale i regionální a národní akce v mnoha zemích.
V Česku originálně Den zamyšlení oslavili skauti a skautky z Opočna: sešli se v městské knihovně, aby šili a zdobili panenky pro UNICEF. Přispěli tak k většímu úspěchu akce UNICEF „Adoptuj panenku a zachráníš život dítěti". Výtěžek akce poputuje na celosvětové očkovací programy, které každý rok zachrání život milionům dětí.

› **Dvě francouzské skautky**, které putují od loňského září pěšky po Evropě, v únoru prošly jižními Čechami. Rozhodnutí k desetiměsíční cestě bylo prý jednoduché. „Jsme zvyklé chodit pěšky, protože jsme skautky, hodně času trávíme venku," říká čtyřiadvacetiletá Fanny Truilhé z města Orange. Cíl mají jasný: poznat více samy sebe, evropskou kulturu a mentalitu. Z Francie šly přes Itálii do Řecka, pak vlakem projely Bulharsko, Rumunsko, Maďarsko a Slovensko. Z Rakouska už jdou opět po svých.

› **Den Dobrodružství za obzorem**
O víkendu 20. a 21. března klubovny v třinácti evropských zemích ožily kulinářským uměním a kreativními výtvory svých skautských družin. Probíhala totiž celoevropská akce Den Dobrodružství za obzorem, během níž zúčastněné družiny obdržely úkoly, se kterými se během několika málo hodin musely vypořádat nejlépe, jak uměly. Z Česka se do téhle soutěže ve spolupráci, tvořivosti a improvizaci zapojilo třináct družin.

FOTO: ARCHIV

FOTO: WWW.PROJEKT-LILIE.CZ

Perný pátek v Litomyšli

Že bude tenhle pátek perný, jsem věděla už dlouho. Překvapením ale pro mne bylo, když jsem na samém sklonku dne, kdy víčka už padají únavou, zjistila, jak nabitá jsem prací s lidmi, kteří jdou za svým velkým snem.

Chvátám do klubovny, protože už teď mám kvůli příjezdu z Olomouce zpoždění. Malá místnost je nabitá téměř k prasknutí. Společný důvod, proč jsme se tu všichni sešli, je projekt LILIE. Naší snahou je postavit v Litomyšli nový dům, který by sloužil nejen jako skautské klubovny, ale své místo by zde měl také nízkoprahový klub pro mládež a volnočasové aktivity všech věkových kategorií vůbec. Právě tato dřevěná stavba je naším velkým snem.

Na projektu LILIE je několik věcí výjimečných. Jedná se o ekologický dům, vytápěný tepelným čerpadlem, což není úplně běžné u budov občanské vybavenosti a jsou tím zajištěny nízké provozní náklady do budoucna. LILIE se také stala jedním z pilotních, tedy ukázkových projektů pro žádosti o dotace z Evropské Unie, a to nejen pro náš Pardubický kraj, ale také pro kraje Královehradecký a Liberecký. Pro mě tato fakta ale předčí jedna ještě výjimečnější věc. Všichni, co tu sedí, pracují v projektu s obrovským úsilím, na téměř profesionální úrovni a to vše dělají jako dobrovolníci.

Hlavní náplní naší práce v současnosti je – jak jinak – shánění financí. Celkový rozpočet je totiž 23 milionů, což není malý balíček. Doufáme, že převážnou část těchto peněz se nám podaří získat z fondů Evropské Unie. Kromě toho se však snažíme zapojit vlastní síly na všech frontách.

PARTNEŘI A BENEFICE

Máme svou sbírku a účastníme se s naším „projektovým stánkem“ různých akcí, jako jsou například pravidelné litomyšlské jarmarky. Kromě toho pořádáme vlastní benefiční akce. Tou, která nás čeká v nejbližší době, je koncert smíšeného pěveckého souboru KOS konaný 8. 4. Jeho přípravy se blíží svému vrcholu a já mám pocit, že kdybych se pozorně zadívala do místa nad středem velikého stolu, možná uvidím droboučké jiskření – tak tvůrčí a zapálená atmosféra tu panuje. V rámci této události mají být podepsány dohody o spolupráci s některými z partnerů projektu.

Naším hlavním spolupracovníkem je Farní charita Litomyšl, která by měla být také provozovatelem nízkoprahového zařízení. Podporují nás ale i další, například město Litomyšl nebo Naděje, o.s. Pomoci nám může úplně každý poslání dmsky **DMS LILIE** na číslo 87 777. Částkou třiceti korun, z které LILIE dostane 27 Kč, nám tak pomůžete být zas o krůček blíž k našemu snu (více informací na *www.darcovskasms.cz*).

Z projektové rady musím odejít dřív. Doma mě čeká má rodina a čtení pohádek na dobrou noc. Na odchodu se naše část týmu ještě domlouvá, že budeme později večer pokračovat v práci u nás doma. Řešíme tabulku možných rizik pro náš projekt a únava nás stále častěji odvádí od práce k vtipkování a zábavě, takže musíme několikrát „nahazovat“ zpátky. Když kolem desáté večer končíme, přepadá mě ten zvláštní pocit uspokojení pramenící z lidí okolo mě a z jejich nasazení pro věc, která má v dnešní uspěchané době skutečný smysl. A ten dlouhý den, který brzo ráno začal tím, že mi ujel vlak do školy, se už vůbec nezdá být tak špatným.

Helenka Černá
členka projektového týmu
www.projekt-lilie.cz

LILIE
VOLNOČASOVÉ CENTRUM
A NÍZKOPRAHOVÉ ZAŘÍZENÍ
PRO DĚTI A MLÁDEŽ

Putování mne vždy lákalo

říká Jan Čáka

Když se za války stěhovali s rodinou z Prahy do Příbrami a z oken vlaku uviděl kopce kolem Jinců, řekl si, že je musí prozkoumat. Tam někde se zrodila láska k Brdskému pohoří, která dýchá z každé věty jeho knih věnovaných tomuto kraji. Byl úředníkem i důlním kartografem, ale my jej známe především jako spisovatele a výtvarníka.

Můžeš nám říci něco o své cestě k výtvarnému umění?

Už od malička jsem rád kreslil, ale má pouť k profesionalitě v tomto oboru byla jaksi klikatá. Hlavně proto, že jsem si měl zvolit své povolání uprostřed druhé světové války, v době trochu složité. V Příbrami, kde jsem byl doma, jsem začal studovat veřejnou obchodní školu, ale tu záhy Němci zavřeli a mě spolu s ostatními žáky postihlo „totální nasazení". Poslali mě pracovat na dráhu, kde jsem u vlaků ostřelovaných západními letci vytrval do osvobození. Pak jsem se vrátil dokončit obchodní školu a poté začal úřednickou kariéru v potravinářském velkoobchodě. Velmi brzo jsem ale zjistil, že se tento druh povolání pro mne naprosto nehodí. A tak jsem na jaře roku 1948 – pracoval jsem tehdy v Plzni – dal výpověď a uvažoval, co dál. Vyhrála to pak má stará láska ke kreslení. Složil jsem přijímací zkoušky na Státní grafickou školu v Praze, kde mě dokonce přijali hned do druhého ročníku. Studoval jsem obor užitá grafika a knižní ilustrace u báječných profesorů Jaroslava Vodrážky a Petra Dillingera.

Po maturitě mě čekaly dva roky povinné základní vojenské služby, v tvrdých stalinských časech za ministra Čepičky. Totalitní atmosféra prolínala naši republiku i poté, co jsem se vrátil „do civilu" do domovské Příbrami – to bylo koncem roku 1953. Na to, abych se zde, a hlavně v oné době mohl živit jen svým kumštem, nebylo pomyšlení. Nastoupil jsem tedy zaměstnání u příbramských Uranových dolů, kde mě přijali jako kartografa – kreslil jsem důlní mapy. A nemohu říci, že bych u této práce nebyl spokojen. Já měl mapy odjakživa rád. Až doma jsem usedal k svému pracovnímu stolu a dělal to, co bylo mému srdci nejblíže. Tedy kreslení, rytí dřevorytů i další grafiky a konečně i psaní.

V šedesátých letech se začaly politické poměry uvolňovat, což vedlo k událostem „Pražského jara". Ještě před ním – v roce 1967 – jsem byl přijat do Svazu čs. výtvarných umělců, načež jsem hned opustil dosavadní zaměstnání a přešel do svobodného povolání čili – jak se říkalo a říká – „na volnou nohu".

Záhy pak vyšla tvá první knížka Po Brdech se chodí pěšky. V té i v dalších je hlavním rysem poznávání krajiny, její historie a národopisu. Co tě v tvorbě vedlo tímto směrem?

Putování mě lákalo už od mladých let. Vandrovat po našich krajinách, ale nejen se dívat na krásu přírody a toho, co v ní vytvořili naši předkové, ale chtít se o tom všem dozvědět i podstatně víc. Tehdy jsem také hodně četl, navštěvoval muzea, lidi pamětníky a konečně dlouho vysedával v archivech. Nu a pak všechno shromážděné míchal se svým spisováním a výtvarnou činností, zde s ilustracemi vznikajících knížek.

Toto vydání Skautského světa jsme věnovali tématu „Putování". Které místo v České republice je natolik zajímavé, že bys nám je doporučil navštívit?

Na tuto otázku se mi nechce moc odpovídat, protože takových míst je velké množství. Mými nejoblíbenějšími jsou Brdy, potom Povltaví, kterému jsem věnoval svoji nejrozsáhlejší práci *Zmizelá Vltava*. Další – vzhledem k přátelství s Mirkem Vosátkou – je „jeho" Český kras. Kromě těchto míst mám ještě rád Český ráj. Miluji mnoho míst, proto vám nemohu doporučit jedno jediné.

Hned po válce ses stal skautem. Čím tě skauting přitahoval?

No, opravdu přitahoval. Ještě za německé okupace jsem přečetl všechny mně dostupné knížky týkající se skautingu a hned po osvobození se zapojil do tohoto hnutí s plnou vervou. V létě 1945 jsem se přihlásil do týdenního kurzu pro skautské činovníky pořádaného ve stanovém táboře, narychlo postaveném v oboře březnického zámeckého parku. Pak jsem se snažil získané vědomosti uplatnit. Nejdřív ve svém „mateřském" druhém příbramském oddílu, a hlavně pak v městě Plzni, kam jsem přesídlil v roce 1947. Bydlel jsem tam v podnájmu u vynikající skautské osobnosti, představitele plzeňského střediska Stopa, bratra Jana Krause-Šivy. Ve Stopě jsem se stal vedoucím 22. oddílu, s nímž jsem pak následujícího léta tábořil u Myslívského rybníka.

Skauting ti dal mnoho přátel. Jedno jméno mezi nimi je ale velice výrazné: Mirko Vosátka-Grizzli. Co pro tebe přátelství s ním znamenalo?

Mirko Vosátka, tedy správně Miro,

slovinské jméno zvolené na přání jeho maminky, která byla této národnosti. Pro mne a další přátele ovšem výhradně Mirek. Autor řady skautských a tábornických příruček a organizátor mnoha akcí. Ano, toto byla pro mne opravdu skautská osobnost číslo jedna. Seznámení s ním přišlo čtvrt roku nato, co jsem se rozloučil se svou plzeňskou dvaadvacítkou, když jsem, začal studovat v Praze. Byla to šťastná náhoda, která mě přivedla do Vosátkova roverského kmene „G“, tehdy na podzim osmačtyřicátého roku působícího již v ilegální podobě.

Kmen „G“ měl jméno po Vosátkově skautské přezdívce Grizzly a jeho činnost byla opravdu na vysoké úrovni. Bohatýrská putování prostoupená poznatky nových zajímavých lidí a situací, včetně filozofických debat. Ovšem i kmen „G“ musel jednou skončit. Vosátka pronásledovaný StB nechtěl, aby se někdo další dostal do nesnází. Já však považuji za čest, že my dva jsme setrvali – a to celých 52 let – v ustavičném kontaktu. Podnikli jsme spolu řadu osobních cest – často do „mých“ Brd a jeho Českého krasu – a také Mirek za mnou vícekrát putoval do Příbrami. Ale už tečka za touto otázkou. Ostatně Vosátkovi věnuji celou kapitolu ve své poslední knížečce Cesty, krajiny, lidé.

Život v komunistické totalitě byl život pod tlakem. Člověk byl neustále nucen ke kompromisům. Obtížné to měli i ti, kteří byli na „volné noze“. Kde pro tebe byla hranice, za kterou jsi nebyl ochoten jít? A setkal ses někdy s cenzurou?

Lidé žijící na „volné noze“ nebyli pod takovým tlakem jako normální zaměstnanci. Zato jim hrozilo, že se svými díly jednoduše neuživí. Zvláště jestliže to měli u soudruhů „ideologicky“ pošramocené. Těžko by prosazovali vydání svých knížek. Někdy se i přihodilo, že dílo vystoupilo z tiskárny, ale mocní tu udělali rázný škrt. Mně se to stalo v době tzv. normalizace dvakrát: v roce 1970, po jistém výrobním zpoždění, přišla na

pokračování na str. 12 ›

JAN ČÁKA

**1929 v Praze*
1945 vstoupil do Junáka
1947 vůdce plzeňského 22. oddílu Plamen
1948 člen ilegálního roverského kmene „G“ vedeného Mirko Vosátkou
1968 instruktor Západočeské lesní školy
je autorem řady publikací věnovaných krajině a putování a příručky Junácká symbolika

Ukázky grafických prací Jana Čáky: Kolovečský mlýn – byl by potřeba i dnes? (nahoře). Kolorovaný dřevoryt U ohně (dole).

svět má příručka Junácká symbolika, leč ihned putovala do stoupy (po Listopadu vyšla podruhé). Tenkrát byla vytištěna i další má publikace, soubor Příbramské lidové písně, popěvky a říkanky, výtvarná a z části etnografická práce. Leč z příkazu příbramského OV KSČ byl její náklad zabaven a určen ke zničení. Stačilo totiž, aby mezi obrázky bylo pár světců, jesličky a svatohorští poutníci – slovy soudruhů: ideologicky závadné (naštěstí se našli hodní lidé, kteří něco výtisků zachránili).

Co pro tebe znamená trojice víra, naděje a láska?

Ona slova pocházejí jak známo z Bible, z Listu Korintským svatého Pavla. On sám považuje za nejpřednější lásku. A ta k nám skautům určitě patří. Láska ke všem lidem i k zemi, v níž jsme se narodili. Jistěže i první ze vznešené trojice slov – víra – se nás velmi dotýká. Víme, že zakladatelé světového i českého skautingu nebyli ateisté. I to je nám dobře známo, že všude, kde se dostal k moci totalitní, náboženství nepřející režim, skauting nemilosrdně likvidoval. Po nacistech u nás v roce 1948 komunisté, a ti sami po krátkém období svobody kolem osmašedesátého roku nanovo. Duchovní náplň našeho hnutí jim byla nebezpečná. Neopouštějme ji.

V dobách komunismu jsi tiskl a rozesílal přátelům své originální novoročenky. Pokud se dostaly do rukou mocným té doby, určitě se jim nelíbily. Například na PF 1980 je mlýn, který malé české lidičky přemílá na zdatné a odvážné Čechy. Byl by potřeba ještě dnes? Jsme dvacet let od převratu stále ještě národem ohebných páteří, nebo jsme se změnili?

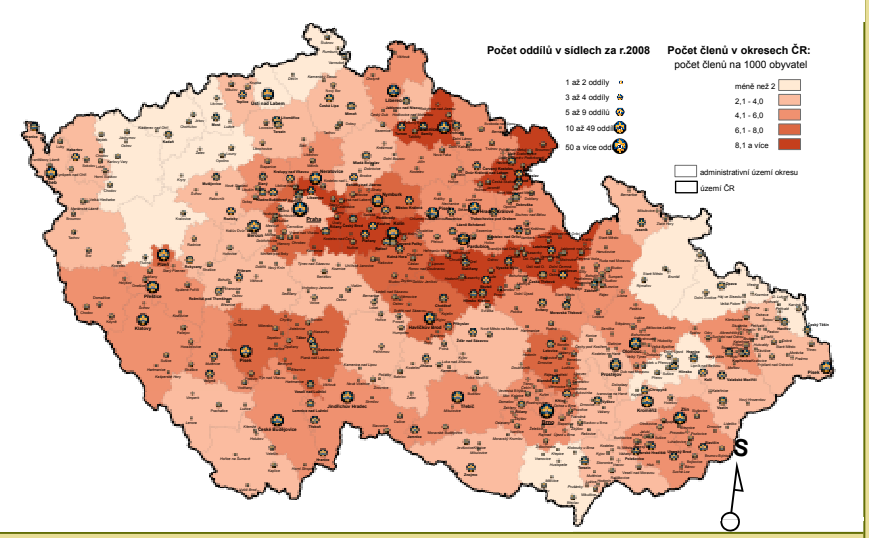
Když jsem jednou seděl na výslechu u StB, rozložil některé výtisky těchto novoročenek přede mne soudruh příslušník a zeptal se: „Co jste tím myslel?“ No, a i ještě dnes by legendární kolovečský mlýn přemílající místo starých bab současné prospěcháře na poctivé lidi byl velmi zapotřebí. Myslím, že těch čtyřicet let totalitního režimu ponese u nás ještě dlouho následky. Jeden druh zla je sice pryč, ale nový se na něj zdárně narouboval. Nebudu to rozvádět, víme, oč jde.

Co bys vzkázal vedoucím dnešních skautů a skautek?

Moc mě těší, že tu jsou. Všem přeji, aby svým mladším bratrům a sestrám v rámci širokého programu našeho hnutí vštěpovali morální hodnoty, které dnešní společnost tak výrazně postrádá.

připravil Marek Bárta
foto Petr Ježek

Junák opět roste!

Poprvé po několika letech zaznamenal Junák výraznější nárůst počtu členů. Oproti loňskému roku o cca 1100 členů, přičemž poměr mladších a dospělých členů zůstává zachovaný 2:1.

VZESTUP A ÚBYTEK

V roce 1990 po obnovení činnosti měl Junák 78 539 členů a o rok později dokonce ještě o cca 5000 více. Tento počet předčí pouze doba poválečná, kdy se v r. 1945 ke členství hlásilo cca 250 000 lidí. Avšak druhá polovina devadesátých let byla již ve znamení prudkého úbytku členů, kdy jich Junák během pěti let ztratil cca 10 000. Tento trend, i když pomaleji, pokračoval i po zlomu tisíciletí, kdy ročně ubývalo cca 1500 členů (to představuje úbytek jedné družiny denně!).

Pokles obliby skautingu byl v 90. letech zapříčiněn:

- Prudkým nárůstem nabízených volnočasových aktivit pro děti a mládež. Skauting se dostal do ostrého konkurenčního boje, na který nebyl dostatečně připravený a se kterým se nikdy v minulosti nesetkal. Zároveň s růstem nabídky se změnila i očekávání rodičů, o kterých Junák v tehdejší době neměl dostatečnou představu.
- Nálepkováním skautingu jako něčeho nemoderního, spjatého se starými časy. Skauting nebyl po určitou dobu schopen nabízet program, který by „šel s dobou“ a ztrácel na atraktivitě u dětí ve věku 13–14 let.

Reakce Junáka přišla v roce 2005, kdy Valný sněm schválil tzv. Chartu českého skautingu, která byla provoláním o skautingu jako stále živé a burcující myšlence. Na základě Charty se začal budovat projekt „Nový program“, který popsal skautskou činnost tak, aby byla aktuální pro současnost.

PŘÍRŮSTEK: ČTYŘI DRUŽINY TÝDNĚ

Zdá se, že „Nový program“ nyní přináší své první ovoce v podobě nárůstu členské základny mladších členů, zejména výraznějším udržením členů v nejrizikovější kategorii 13–14 let. Podle letošní registrace je nás celkem 45 254.

Přesto není možné podlehnou přehnanému optimismu, čísla mohou být ovlivněna změnou metodiky. Zda se nám opravdu podařilo zvrátit nepříznivý vývoj, se v plném rozsahu ukáže až z příští registrace.

Podrobnější informace naleznete v dubnovém vydání metodického dvouměsíčníku Skauting.

Miloš Říha - Šípek
autorem mapy je Michal Kapusta

INZERCE

OBLEČTE SE
DO PŘÍRODY!

Dětská, pánská a dámská trička

Každý 25. kus
ZDARMA*

- Nízké ceny
- Široký výběr textilu
- Velké skladové zásoby
- Jednoduše ON-LINE
- Kvalitní potisk/výšivka
- Rychlé termíny

iNET PRINT
KANCELÁŘ V KOSTCE

tel.: 222 367 900
obchod@inetprint.cz
www.inetprint.cz

* platí pro jakýkoliv textil od 30ks, při objednávce je nutné vložit do poznámky heslo “JUNÁK”

Prázdninová putování

O prázdninách jezdíme jako vedoucí na tábory, potom někdy spolu s ostatními z vedení oddílu vyrazíme na společný puťák a pak... konečně dovolená s našimi nejbližšími. Připravili jsme pro vás pestrou směsici tipů, jak s nimi netradičně a aktivně strávit čas odpočinku.

FOTO: ROMAN ŠANTORA - BOBO

FOTO: PAVEL ZBYTOVSKÝ - PIP

Putování po ferratách

Chcete-li si užít něco adrenalinu při horských túrách, jsou tu pro vás ferraty – zajištěné cesty ve vysokohorském terénu. Oblíbenou destinací jsou italské Dolomity. Některé outdoorové řetězce vám za rozumný poplatek zapůjčí potřebné vybavení, na internetu jsou dostupné popisy tras. Na některých cvičných horolezeckých stěnách mají cvičné ferraty, můžete si tedy ještě před odjezdem putování po zajištěných cestách a práci s ferratovými sety nacvičit. Důležité upozornění – ferraty nejsou pro naprosté nováčky.

www.voltek.cz/dolomity/dolomity_ferraty_prehled.htm

FOTO: ARCHIV

Putování s koněm

Zcela unikátní putování si můžete dopřát v rumunských Karpatech. A s ním i poznávání rumunského venkovského života, špetka dobrodružství a trocha pohody v jednom. Bude vás doprovázet kůň s vesnickým rumunským vozkou a vozem, na který naložíte své batohy, a díky tomu budete objevovat rumunský podhorský a horský zapadlý venkov zcela nalehko, ale po svých... Budete poznávat život v chudých, zapadlých rumunských vesnicích v podhůří romantických hor Penteleu a Siriu, kde turistu neznají a kde možná ani nepotkáte jediný automobil.

Zajímavé dobrodružství, které je vhodné i pro rodiče s dětmi, nabízí cestovka Alpina.

www.alpina.cz/zajezdy/rumunske-hory-siriu

Putování do historie

Vydejte se na archeologický workcamp do francouzských Alp. Budete pomáhat při obnově archeologické lokality stříbrných dolů z 9. století.

Prostřednictvím webových stránek Sdružení dobrovolnických aktivit INEX-SDA si vyberete workcamp podle svých zájmů (ne všechny láká archeologie), vyplníte přihlášku, zaplatíte účastnický poplatek a můžete jet. *www.inexsda.cz/cze*

INZERCE

JUN
máj skautský obchod...

AKČNÍ NABÍDKY POKRAČUJÍ

Spyre GV trekové a turistické boty pro pohyb v lehčím terénu. Propracovaná a dobře padnoucí konstrukce. Vibram® Cross Walk podešev. Membrána GORE-TEX® s vyšší prodyšností. Velmi nízká hmotnost.

původní cena 3130,- Kč
AKČNÍ CENA 2460,- Kč

pokud chceš navíc slevu 5-10% využij střediskovou junkartu

Veškerý skautský sortiment skladem
nášivky, odborky, košile, šátky...

Nemusíš vůbec nikam chodit, vše objednáš v jejich e-shopu.

www.junshop.cz

Putování na voru

Máte zájem o netradiční dobrodružství na vodě? O poklidnou plavbu hlubokými lesy? Vydejte se do Švédska na řeku Klaralven. Pod dohledem odborníků si zde postavíte vor a pak na něm několik dní poplujete severskou divočinou.

www.naturetravels.co.uk/water-sweden-timber-rafting--klaralven-vv58rs1.htm

FOTO: WWW.NATURETRAVELS.CO.UK

Putování po Innské stezce

Za jižními hranicemi na vás čeká přes 500 km cyklostezky Německem a Rakouskem podél řeky Inn. Po rovině zemědělskou krajinou dojedete na hranice s Rakouskem, kde se řeka i cesta zanoří do zeleného údolí. Z řeky se postupně stává horská bystřina, z cyklostezky horská stezka a kolem vás se tyčí alpské třítisícové štíty. Údolí vás dovede na průsečík hranic Rakouska, Švýcarska a Itálie. Je na vás, sjedete-li dolů k italskému moři, nebo zůstanete ve společnosti alpských velikánů. Trasa se dá absolvovat i s dětmi (viz *www.livepla.net*).

FOTO: ARCHIV

Dovolená na ovčí farmě

Láká vás netradiční dovolená na statku? Ekologická ovčí farma Mína v podhůří Hostýnsko-Vsetínských vrchů nabízí pro rodiny s dětmi nejen ubytování – můžete se tu zapojit do sezónních prací, jako jsou sušení sena, krmení mláďátek, prořezávání stromů, vytáčení medu, sběr ovoce, moštování nebo vaření povidel. Na statku chovají kozy, slepice, kachny a asi 80 ovcí plemene suffolk, které se pasou volně kolem domu. Ochutnáte tu kozí mléko, sýr, domácí med nebo bylinkový čaj. V okolí vedou značené trasy pro pěší i cyklisty (můžete si tu půjčit kola jak pro dospělé tak i pro děti). Navíc máte možnost rybaření v rybníku či ježdění na loďce.

www.nafarmu.cz

FOTO: ARCHIV

Putování s cestovkou

Některé cestovní kanceláře vám připraví prázdninové putování podle vašeho přání. Kupříkladu plzeňští oldskauti se již po několik let takto vydávají do zahraničí. Navštívili Světové jamboree v Anglii, loni putovali Norskem, poznávali Rakousko i Malou Fatru na Slovensku. Letos se chystají do Maďarska. V plánu mají navštívit Budapešť a proslulé termální lázně. Na podzim vyrazí na Slovensko do Roháčů. „Cestovka nám zájezd podle našeho zadání připraví a my naplníme autobus," vysvětluje Milan Liška - Liman.

Spolupráce s cestovní kanceláří vám může ušetřit spoustu starostí a papírování. Vyzkoušejte to.

FOTO: ARCHIV

Putování po Jadranu

Měli jste vždy chuť zakusit volnost plavby po moři a myslíte si, že plachtění je to pravé? Chcete strávit dovolenou, kterou si utvoříte podle své nálady? Můžete objevovat krásy opuštěných zátok uprostřed panenské přírody, navštěvovat středověká města, zaplavat si s delfíny... To vše nabízí pobřeží Jadranu, které má ideální podmínky pro jachting (věděli jste, že tu na vaše objevné cesty čeká na 1700 ostrovů a ostrůvků?).

www.sailingeurope.com

INZERCE

www.outdoor-a-sport.cz

...Váš partner ve světě outdooru a sportu.

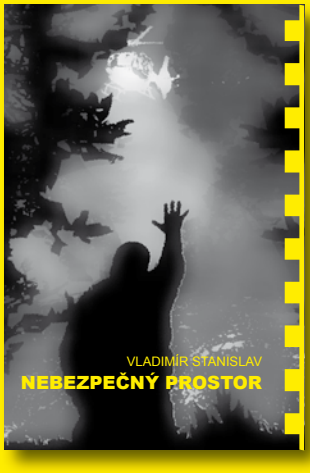
Potřebujete doplnit výbavu na výpravy nebo letní tábor?

Využijte naší široké nabídky!

AKU | Alpisport | Campingaz
Coleman | Direct Alpine
HI-TEC | Hummel | HUSKY
HUMI Outdoor | Fizan | Litex
Mizuno | Nord Blanc | Ocún
Pacific Outdoor | Prabos
PRIMA Outdoor | Primus
Progress | Rejoice | Respiro
Rock Pillars | RVC | Salewa
Tempish | VAR | Wolfgang

7% SLEVA*
slevový kód SK2010
kód zadejte do kolonky Vzkaz prodejci.
* Sleva se nevztahuje na zboží v akci a výprodej.

POZNEJ CO ČEKÁ NA ROVERY V TAJEMNÉM PROSTORU!

199 Kč

OBJEDNÁVEJTE NA
www.skaut.cz/obchod

Scout week in Taizé

Za devatero horami a devatero řekami se nachází uprostřed nádherné krajiny malá vesnička Taizé. Na její velikosti není nic až zas tak zvláštního, její význam ovšem spočívá v tom, že právě tady se nachází komunita bratří z Taizé, která zde vytvořila mezinárodní duchovní centrum. Tuto malou vesničku navštíví ročně tisíce mladých křesťanů z celého světa.

SETKÁNÍ

O loňských prázdninách se zde stalo něco dosud nevídaného a neslýchaného, od 16. do 23. srpna se tu konal první ročník setkání skautů – Skautský týden v Taizé. První družina dorazila již v brzkých sobotních hodinách, v neděli ji následovaly další ze všech zbylých zúčastněných států. Dohromady se tu sešlo na šedesát zástupců z Itálie, Egypta, Litvy, Maďarska, Španělska, Portugalska, Německa a České republiky.

Po složení věcí do našich stanových komnat jsme se jali prozkoumávat terén, následovala večeře a po ní večerní modlitba. Naprosto nás uchvátila a ještě dlouho po tomto týdnu na ni vzpomínáme a stále si zpíváme Bless the Lord my soul...

MODLITBA I PRÁCE

Přestože každý den byl něčím výjimečný, všechny měly také něco společného. Ráno jsme se probouzeli za zvuků zvonů, které nás svolávaly na ranní modlitbu. Po snídani (s typickou několikametrovou frontou na bagety s máslem a čokoládou) v deset hodin vždy začínaly dvě hodiny věnované výkladu biblického textu. Na výběr byla dvě témata (ale pokud jste chtěli, mohli jste strávit celý týden v tichu). My, skauti, jsme měli téma „Abychom víc milovali.“. Rozvažovali jsme nad Horským kázáním (Matouš 5–7): jak toto Ježíšovo učení dnes působí na život křesťanů. Potom jsme se sešli v malých skupinkách, kde většinou byl každý z jiné země. Zabývali jsme se například otázkami, kde nacházíme spojení mezi svým životem skauta a životem křesťana, skautským zákonem a co pro nás znamená. Společně jsme si také vyměňovali své zkušenosti se skautingem a řešili otázky o dalším směřování skautingu a jeho úloze pro společnost. Toto sdílení patřilo k nejdůležitějším a nejvíce obohacujícím momentům programu. Po skupinové debatě jsme se všichni vydali do kostela na polední modlitbu a po ní jsme se zapojili do ohromné fronty na oběd, kde se většinou zpívalo a tleskalo a člověk si taky mohl dobře popovídat. Po obědě následovala odpolední pauza, mohli jsme jít nacvičovat zpěvy se sborem nebo někteří měli v této době práci. V Taizé se totiž musí každý nějak zapojit do práce, přesněji řečeno je mu

nějaká přidělena, aby všechno fungovalo. Bratři totiž nikoho nezaměstnávají, je zde pouze několik dobrovolníků, kteří to vše pomáhají řídit.

Každý den odpoledne, zhruba ve čtyři hodiny, jsme měli opět skautský program. První dva dny jsme poznávali země, ze kterých pocházíme. Každá země si připravila nějaké zajímavosti a představila i skauting v jejich vlasti. Hráli jsme také typické hry, zpívali jsme či shlédli ukázky národních tanců a ochutnávali speciality národních kuchyní. Jindy jsme se vydali na výlet po okolí či jsme jednoduše hráli hry. Také jsme se několikrát setkali s bratry z místní komunity (bratr Josef je Čech) a navštívil nás i Jerry, předseda ICCS – Mezinárodní konference katolických skautů.

CO SKAUTI DĚLAJÍ

Jeden den jsme si také připravili seminář pro veřejnost, kde jsme představovali činnost skautů v jednotlivých zemích a jejich projekty. Pro nás to byla příležitost prezentovat projekty Kapka naděje a Betlémské světlo.

Po odpoledním programu jsme se odebrali na večeři, po níž následovala večerní modlitba.

Co nám cesta do Taizé dala? Po návratu jsme se shodli, že tento týden pro nás hodně znamenal jak po stránce duchovní, tak i skautské. Modlitby

Skautský týden v klášteře v Taizé nesestával jen z modliteb a bohoslužeb, ale také z výletů do okolí, debat s vrstevníky a práce.

s chvílí ztišení nám pomohly oprostit se od starostí všedního dne a zaměřit svoji cestu zpět k Bohu. V programu se skauty jsme řešili různé problémy, které v našem oddíle neznáme, a tudíž jsme nevěděli, že by mohly nastat. Debaty nás povzbuzovaly k hlubšímu zamyšlení nad našimi oddíly a také nad naším životem ve skautingu. Získali jsme nové impulzy k práci s dětmi i k práci na nás samých.

Našli jsme také nové kamarády z různých zemí světa, s kterými jsme si vyměnili nejen zkušenosti, ale i nášivky a šátky☺.

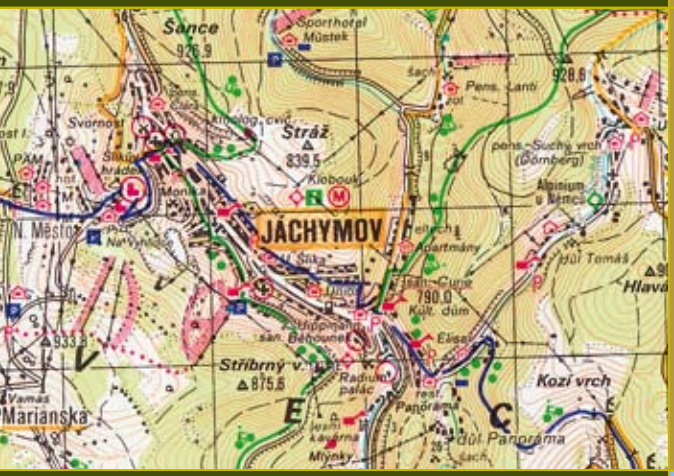
Marie Hlaváčková
foto archiv výpravy

Skautský víkend v Taizé 2010

20.–31. srpna

Celková cena 3500–4000 Kč

Přihlášky je třeba zaslat do 15. května na adresu: vojtech.dabrowski@mdcr.cz

Kde stezka začíná?

N 50°22,327', E 12°54,785'

Stezka začíná na historickém náměstí Jáchymova, kde je pod kostelem akademickým sochařem Romanem Podrázským zbudována symbolická „Křížová cesta ke svobodě", znázorňující jednotlivé komunistické lágry. Kousek od Křížové cesty je radnice, kde najdeme informační centrum a Městský úřad. Za návštěvu stojí i budova královské mincovny, hned vedle radnice, kde je stálá expozice připomínající 50. léta na Jáchymovsku.

(mapa KČT č. 4 Krušné hory – Klínovec a Karlovarsko)

JÁCHYMOVSKÉ PEKLO: *po stopách muklů*

Naučná stezka z náměstí vede k dolu Svornost, který patří mezi nejstarší jáchymovské doly a je také jediným, kde nějaká těžba ještě probíhá (čerpá se tu radioaktivní voda pro lázně). Po silnici směrem na Nové Město je možné po pár desítkách metrů dojít od Svornosti k Hornickému skanzenu. Nad štolou stával i ubytovací tábor vězňů Svornost. S dolem ho spojovalo na dvě stě šedesát schodů, jejichž zdolání si díky věrné rekonstrukci dnes může každý vyzkoušet. Z lágru samotného však dnes nezbylo skoro nic, veškeré stopy byly zahlazeny a rekonstrukce původních budov je snad otázkou. Jediným zbytkem, který se tu zachoval z původního vybavení tábora, jsou tzv. korekce (samotky).

Naučná stezka pokračuje exkurzí po místech bývalých dolů, nápravně pracovních táborů a táborů nucených prací Nikolaj, Eduard, Eva, Adam, Barbora, Vršek, Eliáš I, Eliáš II, Mariánská a Rovnost. Na Rovnosti, kde se těžilo stříbro již od roku 1792, byla také nejhlubší šachta revíru. 12. patro této šachty leželo v hloubce 661 metrů a jáma byla spojena překopem se Svorností.

Historická naučná stezka končí na kopci, kde stával Šlikův hrad Freudenstein, v jehož sklepích se od roku 1519 razily stříbrné tolary. Tady nad městem je možná i to správné místo se na chvíli zamyslet nad samotnou existencí zařízení, kde byli lidé vězněni, nuceni k tomu, aby dolovali surovinu k výrobě hromadných zbraní, trýzněni a likvidováni jen pro své politické přesvědčení.

FOTO: WIKIPEDIA.ORG

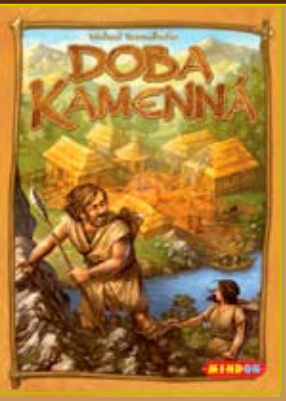
DALŠÍ INFORMACE

http://protikomunisticke.misto.cz/peklo.htm
http://www.moskyt.net/view.php?cisloclanku=2003121905
www.jachymov.krusnehorycz.cz/jachymovske-peklo.php
www.krusnehorycz.cz
http://spolekbarbora.unas.cz/
www.majnek.cz/cyklotrasy/Jachymovske%20peklo.htm

ZAJÍMAVOSTI Z OKOLÍ

Božídarské rašeliniště: Národní přírodní rezervace se nachází mezi Božím Darem a Rýžovnou, je chráněno od roku 1965. Jde ve skutečnosti o celý komplex rašelinišť, která přecházejí jak do smrkových porostů, tak i do horských rašelinných luk. Na jejím území byla vybudována naučná okružní stezka o délce 3,2 km, která vede jednou z nejhodnotnějších částí rezervace.

Blatenský příkop: Na počátku 16. století pověřily těžařské společnosti z Horní Blatné stavitele Štěpána Lenka výstavbou 12 km dlouhého vodního příkopu, kterým byla přivedena voda pro báňská a hutní díla v Horní Blatné z povodí říčky Černé u Božího Daru. Vodní příkop se vine po vrcholcích Krušných hor v nadmořské výšce 945–975 metrů od rašelinišť u Božího Daru, přes Rýžovnu, Bludnou a po severní straně Blatenského vrchu se stáčí nad Horní Blatnou. Můžete tu spatřit celou řadu obnovených technických objektů – napouštěcí objekt z potoka od Božího Daru, zděné odlehčovací přepady v místech křížení s vodními toky, dřevěný akvadukt, lapače písku a další.

Deskové hry

DOBA KAMENNÁ

Doba kamenná je doba kamenná. A rozhodně to není doba jednoduchá. Jste náčelníkem kmene a musíte obstarat dostatek jídla pro všechny jeho členy. Proto je potřeba vyrazit na lov a nebo alespoň vypěstovat obilí na prvních zoraných polích. Civilizace se pomalu začíná rozvíjet, a aby se mohla rozvíjet dále, je třeba natěžit dostatek dřeva, jílu, kamene a také zlato ve zlatonosné řece. Pak můžete dále rozšiřovat vesnici, získávat kvalitnější nástroje a další civilizační výhody. K úspěchu vašeho kmene je třeba dobré plánování a také kousek štěstí. Hra s velmi pěkným originálním systémem využití hodů kostkami, které samozřejmě znamenaji určitý prvek náhody, ale zase zpřístupňují hru široké veřenosti. Hra funguje velmi pěkně a hraje se většinou něco přes hodinu.

www.hrajeme.cz

Doporučujeme

VLÁČKY VRČEŇ

V plzeňské Techmánii můžete prozkoumat tu stranu společnosti, se kterou se běžně nesetkáváme: špiony, to, jak pracují, jaké techniky používají k proniknutí do našeho soukromí.

www.techmania.cz

JARO NA VSI

Výstava ve skanzenu v Přerově nad Labem. Tradiční velikonoční výstava se koná v celém areálu Polabského národopisného muzea až do 8. 5.

www.polabskemuzeum.cz

STEZKOU ODVAHY A DOBRODRUŽSTVÍ VI.

Rozšířená verze obnovené výstavy reprodukcí Zdeňka Buriana, která byla s úspěchem přijata ve Švédsku, Norsku, Lotyšsku, Nigérii, Polsku a Slovensku. Muzeum Zdeňka Buriana ve Štramberku.

www.zdenekburian.cz
www.stramberk.cz

KOMUNIKUJEME

Výstava Lašského muzea v Kopřivnici je zaměřena na způsoby komunikace mezi lidmi – od šeptání do ucha až po mezikontinentální bezdrátové spojení.

Každého návštěvníka osloví interaktivní exponáty – exponáty, které nutí k duševní i fyzické spolupráci. Každý z exponátů je zaměřen na jeden konkrétní problém komunikace – zavěšené bludiště otestuje schopnost dvojice lidí domluvit se na vyřešení problému, padající dominové kostky umožňují úvahy nad tím, jak rychle se šíří signály, počítač sleduje předávání signálů mezi mobilním telefonem a jeho základnovým vysílačem (do této debaty může vstoupit návštěvník i svým mobilem)...

www.tatramuzeum.cz

PŘEMYSLOVSKÉ KŘIVOKLÁTSKO

Na jednom z nejstarších a nejvýznamnějších českých hradů bude od začátku dubna do konce září letošního roku probíhat ojedinělá výstava nazvaná Přemyslovské Křivoklátsko.

www.krivoklat.cz

5× FOTO ARCHIVY POŘADATELŮ

Sezóna ve skautském muzeu začíná

POKLADY SKAUTSKÉ KNIHOVNY

Skautské Muzeum na zámku v Nižboru pořádá výstavu s podtitulem „Proměny skautské literatury 1912–2010“. V sobotu 1. května od 11^{00} hodin se můžete zúčastnit slavnostního zahájení. Výstavu pak bude možné navštívit celou sezónu, tedy až do konce října.

Vystaveny budou příručky, časopisy, beletrie a další zajímavé materiály. Část výstavy je věnována Jaroslavu Foglarovi.

MUZEUM

Muzeum zahájilo činnost v roce 2007 při oslavách 100. výročí vzniku skautského hnutí. Na zámku v Nižboru má k dispozici celkem tři místnosti.

S historií skautingu se seznámíte v první z nich: od předchůdců Svojsíkova skautingu přes období „První republiky“, období německé okupace a komunistických zákazů až do současnosti.

Druhou místnost tvoří interaktivní skautská klubovna. Znalci říkají, že je na rozdíl od těch skutečných až příliš uklizená. Ve třetí místnosti se pořádají krátkodobé výstavy se skautskou tematikou.

OTVÍRACÍ DOBA

Květen, červen, září a říjen: v sobotu a v neděli 10^{00}–17^{00} hodin.

Červenec a srpen: každý den 9^{00}–18^{00} hodin.

Další informace: www.celticeurope.cz
foto archiv

Pošli to dál!

pomožme ohroženým rorýsům

Naprostá většina rorýsů u nás žije ve městech a na vesnicích, kde hnízdí na lidských stavbách. Velikost české populace byla v roce 2000 odhadnuta na 60 až 120 tisíc párů. V posledních dvou desetiletích však klesá. Mezi lety 1989–2000 klesl počet pražských rorýsů téměř o 45 %!

JSOU RORÝSI OHROŽENÍ?

Odpověď zní: ANO, ačkoli ve srovnání s některými dalšími druhy ptáků jsou relativně hojní a netrpí tolik ztrátou či zmenšováním rozlohy vhodného prostředí. Ovšem – plošné rekonstrukce domů znamenají nenahraditelnou ztrátu tisíců hnízdních příležitostí. Pro rorýse je typická pevná vazba na hnízdiště. Kde jednou úspěšně

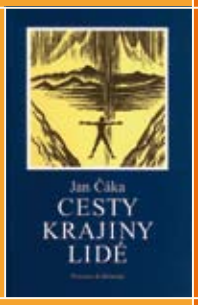

vyhnízdí, tam se opakovaně vrací. Pokud o hnízdní dutinu přijde, trvá mu jeden i více roků, než si najde nové. Rorýsi pak jen těžko hledají nová hnízdiště a jejich úbytek může být dramatický. Je nutné mít na zřeteli, že i nejběžnější volně žijící ptáci v městském prostředí mohou být ohroženi třeba jen naší lhostejností.

BUDKY

Jedním z řešení je výroba jednoduchých budek z polystyrenu (viz obrázek). Návod naleznete na internetu: *www.rorysi.cz/rorysi/index.php?id=budky.*

text a foto www.rorysi.cz

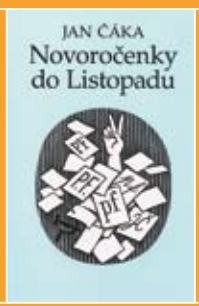

Knihy

CESTY KRAJINOU ŽIVOTA

Jan Čáka nám v útlých knížkách tentokrát není průvodcem po krajině brdských lesů či zmizelé Vltavy. Nevydáme se s ním po stopách Karla Hynka Máchy ani nebudeme vandrovat napříč republikou. Bratr Bažant – tak zní jeho skautská přezdívka – nám v obou dává možnost nahlédnout do krajiny svého života. Do krajiny formované přátelstvími, v níž se klikatí jeho životní stezka.

V *Novoročenkách do Listopadu* nás zve k ohlédnutí za druhou polovinou 20. století, konkrétně od roku 1966 do roku 1990. Co novoročenka, to příběh jejího vzniku. Je to vlastně neobyčejně zajímavá a poutavá kronika života v totalitě a na jejím konci. V doslovu autor píše: *„Morální devastace prolínající celou druhou polovinu 20. století ponese asi ještě dlouho trpké ovoce. Nikdo nás v onom euforickém roce 1989 nepřeměnil mávnutím kouzelného*

proutku. Co s tím dál? Asi jen jediné: nebýt k zmíněným jevům lhostejní. Věřit, že v naší zemi skutečné dobro zvítězí, a pro tu víru a ten cíl i něco dělat. Každý, jak nejlépe dovede, každý s čistým štítem.“

Cesty, krajiny, lidé obsahují především vzpomínky na skautská léta Jana Čáky a přátelství, která mu skauting přinesl: Mirko Vosátka a Zdeněk Kraft. Najdeme ale také vyprávění o Vltavě a dalekých rozhledech z Brd.

Marek

Novoročenky do Listopadu. ***vydala Knihovna Jana Drdy, Příbram 2007***
Cesty, krajiny, lidé. ***vydalo nakladatelství Pistorius & Olšanská, Příbram 2009***

DVD

OSTROV

Kdyby mi někdo před dvaceti lety řekl, že v roce 2006 získá ruskou obdobu Oskara ruský film z prostředí ruského pravoslavného kláštera, asi bych se na něj díval stejně, jako se někteří mniši (a s nimi i diváci) dívají na hlavního hrdinu starce Anatolie (slovem starec pravoslavní křesťané nenazývají muže vysokého věku, ale duchovní rádce; věk není rozhodující, mnohem důležitější je přirozená autorita a schopnost pomoci při řešení duchovních problémů).

Film režiséra Pavla Lungina zaujme vizuální stránkou – citlivě vedená kamera dává vyniknout drsné kráse prostředí, ve kterém se film odehrává, ale není to ani na úkor herců ani nesklouzává k honbě za kýčovitými záběry.

S Anatlijem se setkáváme v hloubi sedmdesátých let v klášteře na ostrovech kdesi na severu tehdejšího So-

větského svazu. Má na starosti provoz klášterní kotelny, a protože na pevninu pronikly zvěsti o jeho zvláštních schopnostech, brání se náporu prosebníků různými, více či méně neobvyklými způsoby. Možná i proto se nevyhýbá nazývat věci pravými jmény. Někdy to je hodně drsné, jako když například dívce, která si k němu přišla pro požehnání k potratu (protože s dítětem by si ji nikdo nevzal za ženu), říká: „Tebe by si nikdo nevzal ani bez dítěte. Ale synek, který se ti narodí, ti přinese spoustu radosti.“ Občas si před lidmi hraje si na svého vlastního pomocníka a navíc se musí vypořádávat se závistí některých mnichů. Ne každý člověk s vysokoškolským vzděláním totiž unese skutečnost, že si lidé nechodí pro radu k němu, ale k tomu pologramotnému cvokovi z kotelny.

Postupem času, jak stále více a více Anatolije poznáváme, zjišťujeme, že jeho dar pomáhat lidem v různých podobách duchovní nouze je světlou stránkou jeho života, který ovšem má své hluboké temnoty, ve kterých spolu bojují vina a touha po odpuštění.

Marek

Czech working party

kandersteg international scout centre

Zlaté české oldskautské ručky v Kanderstegu

Jedním ze snů našeho zakladatele B.-P. bylo vybudování trvalého světového Jamboree. Uskutečnil se v roce 1923 ve švýcarském Kanderstegu, kde vzniklo mezinárodní skautské centrum.

Pro mnohé naše skauty je to místo známé a často navštěvované. Důvodů, proč český skauting stál od zdejšího dění poněkud stranou (až na ojedinělé výjimky v podobě členů mezinárodního servistýmu) je více, počínaje válkou a pak zejména komunistickou totalitou.

Historie centra sama o sobě je bohatým námětem k literárnímu zpracování. V tomto směru se loňský rok stal třetím nejvýznačnějším mezníkem historie základny – vybudováním nového ubytovacího objektu Lodge na druhém břehu řeky Kander (viz foto uprostřed).

Když jsem před rokem při soukromé návštěvě zjistil stav, v jakém se výstavba Lodge nalézala, nabídl jsem vedení centra dodání potřebných stavebních kapacit v podobě party českých oldskautů. Bylo to přijato s nadšením.

A tak se v dubnu dal dohromady team kvalifikovaných montážních pracovníků – Czech Republic working party (oficiální pojmenování ze strany vedení skautského centra) – a v květnu odcestoval po vlastní ose na místo.

Byli jsme ubytováni v původní chatě B.-P. v Polské a Irské místnosti. Pracovali jsme každý den – nejen na stavbě Lodge. Věnovali jsme se těm pracem, které je třeba vykonat po odchodu zedníků, aby místnosti byly dostatečně útulné. Vše proběhlo hladce, takže jsme nemuseli použít své KPZ, třebaže jsme používali vybavení náročné na bezpečnost při práci. Kromě pochvalného uznání, které došlo do kanceláře Junáka dříve, než jsem byl schopen podat zprávu o našem šťastném návratu, bylo ještě ve skautském tisku s mezinárodním dopadem uveřejněno poděkování.

Mezinárodní skautské centrum v Kanderstegu není pouze místem setkávání skautů a skautek z celého světa. Je také jakýmsi muzeem skautského hnutí – a zde je třeba říci s ohledem na sounáležitost českého skautingu k celému hnutí, že jsme této myšlence zůstali mnoho dlužni. Naše výprava složená z oldskautů středisek bratří Mašínů a Šipka se snažila nejen zviditelnit starou známou pravdu o „zlatých českých ručičkách“, ale zanechat i stopy v tamějším společenském sále a v srdcích všech obyvatel centra.

Jiří Vobrázek - Aquouš
foto archiv autora

skautský svět ***Skautský svět***, magazín pro skauty a jejich příznivce – vydává Tiskové a distribuční centrum Junáka. **REDAKCE** Senovážné nám. 24, 116 47 Praha 1, tel.: 234 621 241, fax: 234 621 399, ICQ: 314 729 179, e-mail: skauting@skaut.cz, návštěvní hodiny: úterý 16.00–17.30 **ŠÉFREDAKTOR** Marek Bárta **SAZBA A GRAFICKÁ ÚPRAVA** Marek Bárta **INZERCE** tel: 234 621 223, fax: 234 621 399, e-mail: tdc@junak.cz **DISTRIBUCI A PŘEDPLATNÉ** zajišťuje jménem vydavatele firma SEND Předplatné tel.: 225 985 225, GSM 777 333 370, Fax 225 341 425, send@send.cz **TISK** Polygraf
© TDC Junáka, IČO 64934926 **ŘEDITEL** Tomáš Slavík, tel: 234 621 223, fax: 234 621 399, e-mail: tdc@junak.cz, http://www.skaut.cz/tdc http://www.skaut.cz/obchod. Registrační značka MK ČR E 8386, ISSN 1212-9070.
Zaslané rukopisy, kresby a fotografie se archivují a vracejí se jen na vyžádání odesílatelů. Vydavatel si vyhrazuje právo zveřejnit publikované materiály též na internetu. Prodejní cena výtisku 25 Kč. Roční předplatné 125 Kč.
Ročník 48 > č. 2. vyšlo 26. 4. 2010 (vychází 5× ročně), uzávěrka tohoto čísla byla 15. 3. 2010, uzávěrka červnového vydání bude 14. 5. 2010.
Foto na titulní straně www.kisc.ch

skaut

skaut
internetový obchod

Skautské publikace a propagační materiály na dosah myši...

Skautské peněženky

Nekonečný výběr

Pořiďte si levnou skautskou peněženku nebo zásobu různých skautských propisek.

68 druhů placek k připnutí na batoh či oblečení.

Velikosti 25 a 32 mm.

Výhodné balíčky po 20 ks.

Skautské placky

www.skaut.cz/obchod

projekt úspěšné sbírky letos úplně jinak

ODBORKA

Postavme školu v Africe

zapojit se může každý – jednotlivec, družina, oddíl...

Kasičky v ulicích	Promítání filmu	Africký stánek v ulici	Uspořádá výstavu	Uspořádá koncert	Najde a přesvědčí dárce
Závod se startovným na Afriku	Prodej triček Afriky	Pošle DMS	Domluví sbírku v kostele či jinde	Rozmístí 20 plakátů	Připraví prezentaci
Vydělá peníze pro Afriku	Kreslení obrázků a jejich dražba	Připraví Etiopskou večeři	Naučí se 5 vět amharsky	Pošle článek do místních novin	Najde na webu etiopskou hudbu	Na táboře upeče injaru

4.–10. října 2010

› Hledáme členy celostátního koordinačního týmu

sledujte www.skaut.cz/afrika

BETEXA zásilková služba s.r.o.

www.betexa.cz

Jiráskova 39, 602 00 Brno,
tel., fax: (+420) 549 216 356
mobil: (+420) 603 481 346;
e-mail: betexa@betexa.cz

Příroda ve stolních hrách

Obsah: 12 (repektive 18) trojic tvrdých kartonových kartiček, návod a legenda
Pro 2 až 4 hráče od 5 let

Cena jen 99–129 Kč

PEXETRIO®

Nová paměťová hra!
BETEXA games

© BETEXA ZS, s. r. o. 2010

Žádejte u svých knihkupců, prodejců hraček a papíru! Nebo objednejte na www.betexa.cz

HUSKY®
specialista na outdoor

SAWAJ
Lehký jako pírko...

RIFFHAI
Do města, do hor, do džungle...

MANTILLA
Splněný sen při delším putování...

STANY | BATOHY | SPACÁKY | TEXTIL

www.huskycz.cz

NÁSTUP NA RANNÍ HYGIENU!

Skauti, táborníci! Zajistěte si včas potřebné vybavení vašich osad.

Pronájem a servis mobilních WC, sanitárních, kancelářských a skladových kontejnerů. Pronájem mobilního oplocení, toaletních karavanů. Kompletní hygienické zabezpečení hromadných společenských, sportovních a kulturních akcí.

TOI TOI®

Slaný, Pražská 264, 274 01 Slaný,
tel.: 312 527 488, 312 520 818-9
fax: +420 312 520 820

Pobočky:
České Budějovice, Olomouc,
Hradec Králové, Plzeň, Brno

E-mail: info@toitoi.cz, www.toitoi.cz